ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **RADEAN s. r. o.**, se sídlem U Nikolajky 2078/26, Praha 5, zastoupen JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem třída Tomáše Bati 385, Zlín, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 932/6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2022, č. j. 3 A 199/2018-218,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 29. 6. 2018 č. j. MF-13092/2016/1203-25 (dále též „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl návrh žalobkyně na určení neplatnosti výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Morava ze dne 19. 10. 2015 (dále též „výpověď dotační smlouvy“), doručené žalobkyni Úřadem Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava (dále též „poskytovatel dotace“).

II.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Konstatoval, že žalovaný i poskytovatel dotace došli na základě zákonně provedené kontroly ke správným závěrům o tom, že žalobkyni neměla být dotace vůbec poskytnuta, neboť časově poslední vyhotovené účetní výkazy za roky 2010 a 2011 prokazovaly finanční zdraví žalobkyně pouze v eliminační hodnotě F. Podle validních účetních výkazů za roky 2010 a 2011 učinili společníci vklady do společnosti ve výši 5,5 mil. Kč, a to formou půjčky od společníka, nikoli formou příplatku mimo základní kapitál, čímž došlo k jejich zaúčtování jako cizích zdrojů, které proto nepatřily do vlastního majetku žalobkyně. Ani následný „převod“ půjček společníků do vlastního jmění společnosti coby příplatků nemůže mít vliv na již uzavřená účetní období 2010 a 2011, tudíž nemohl mít vliv ani na vyhodnocení jejího finančního zdraví. Městský soud se ztotožnil se závěry žalovaného a osoby zúčastněné na řízení, že sestavení účetních závěrek zohledňujících příplatky mimo základní kapitál nemělo předcházet souhlasu valné hromady a že o příplatcích bylo možno účtovat až za období roku 2012 a nikoli zpětně za období let 2010 a 2011, které již nemohlo být z tohoto hlediska souhlasem valné hromady zpětně ovlivněno (§ 121 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, dále též „obchodní zákoník“). Finanční prostředky vložené společníky se staly majetkem žalobkyně až v návaznosti na souhlas valné hromady ze dne 12. 4. 2012. Na správnost těchto závěrů nemá podle městského soudu vliv ani to, že účetní výkazy předložené se žádostí o dotaci byly potvrzeny na finančním úřadě dne 15. 8. 2012 a že společníkům žalobkyně nebylo prokázáno trestné jednání související s těmito výkazy. Fakt, že společníkům žalobkyně nebyl prokázán úmyslný trestný čin, neznamená, že se tito společníci nemohli dopustit pochybení podle jiného právního předpisu než trestního zákoníku. Stejně tak to, že nebyly splněny předpoklady k vydání zajišťovacích příkazů (které byly v souvislosti výpovědí veřejnoprávní smlouvy vydány), neznamená, že nebyly splněny podmínky pro vypovězení dotační smlouvy. Předložené účetní výkazy dokládající finanční zdraví žalobkyně v hodnotě D (tedy účetní výkazy „*zoptimalizované*“ a předložené k žádosti o dotaci) totiž byly vyhotoveny dříve (dne 26. 3. 2011 v 8:30 hod. a dne 26. 3. 2012 v 18:02 hod.) než účetní výkazy, které jimi měly být opravovány, tj. účetní výkazy, jimiž disponoval finanční úřad a které prokazovaly finanční zdraví žalobkyně v hodnotě F (ty byly vyhotoveny dne 26. 3. 2011 ve 13:45 hod. a dne 2. 4. 2012 v 9:48 hod.). Účetní závěrky předložené se žádostí o dotaci proto reálnou majetkovou situaci žalobkyně za období let 2010 a 2011 neodrážejí.

[3] Městský soud nepřisvědčil ani námitkám týkajícím se opomenutých důkazů a tendenčního zneužití neprokázaného podezření na trestnou činnost společníků. Veškeré podle žalobkyně opomenuté skutečnosti byly vyhodnoceny a zohledněny v řízení o zrušení zajišťovacích příkazů. Navíc se tyto opomenuté důkazy nevztahují k řízení o výpovědi dotační smlouvy. Správní orgány stran výpovědi smlouvy primárně nevycházely ze skutečností souvisejících se zahájeným trestním stíháním, avšak ty byly důvodem pro započetí kontroly, která následně vyústila až ve vypovězení smlouvy.

[4] Městský soud se neztotožnil ani s tvrzením, že by poskytovatel dotace postupoval vrchnostensky i ve fázi po uzavření veřejnoprávní smlouvy, přičemž nebyla respektována zásada *pacta sunt servanda*. Výpovědní důvody byly v projednávaném případě konsensuálně sjednány v čl. 16 dotační smlouvy. Nesrovnalosti ohledně povinností, které měla žalobkyně splnit před poskytnutím dotace, byly zjištěny až v průběhu kontroly během léta 2015

(finanční zdraví v eliminační hodnotě F). Za splnění podmínek pro poskytnutí dotace a všech dalších povinností spojených se žádostí o dotaci plně odpovídá žadatel o dotaci. Nedošlo tak k porušení zásady legitimního očekávání a rada nepostupovala vrchnostensky ve fázi po uzavření veřejnoprávní smlouvy. Rovněž není rozhodné, zda jde o vznik jednotlivé nesrovnalosti nebo více nesrovnalostí, neboť jednoznačně došlo k porušení kritérií pro poskytnutí dotace, a tedy ke vzniku nesrovnalostí ohledně jejího poskytnutí.

[5] Za nepřípadnou označil městský soud i argumentaci, že předmětná veřejnoprávní smlouva obchází zákon. Pokud se to žalobkyně domnívá, měla se obrátit na příslušný správní orgán s návrhem na přezkum souladu veřejnoprávní smlouvy se zákonem podle § 165 a násl. správního řádu. Předmětné ujednání smlouvy o poskytnutí dotace dle městského soudu nemá účinky odstoupení, nýbrž se jedná o řádné vypovězení smlouvy.

[6] Ke vztahu výpovědi dotační smlouvy a daňového řízení, k jehož zahájení došlo právě v návaznosti na vypovězení smlouvy, městský soud uvedl, že daňové řízení nesouvisí s tímto soudním řízením natolik úzce, jak tvrdí žalobkyně. V případě, že by městský soud dospěl k závěru, že výpověď dotační smlouvy byla neoprávněná, daňové řízení by „pozbylo základu, z něhož vyvstalo“. Úkolem městského soudu bylo posoudit napadené rozhodnutí a okolnosti výpovědi dotační smlouvy, nikoli tvrzené průtahy v daňovém řízení, nebo to, že žalovaný rozšířil v odvolacím řízení proti platebnímu výměru ze dne 13. 11. 2015, č. j. OKN-PRK 12/2015, skutkovou podstatu tvrzeného porušení rozpočtové kázně o další jednání, k němuž mělo ze strany žalobkyně dojít až po vypovězení dotační smlouvy. Žalovaný se podle městského soudu dodatečně nesnaží legalizovat výpověď dotační smlouvy tendenčním přidáváním skutkových podstat porušení rozpočtové kázně, k nimž mělo ze strany žalobkyně dojít až po vypovězení dotační smlouvy. Otázka, zda se žalobkyně po vypovězení dotační smlouvy dopustila dalšího porušení rozpočtové kázně, neměla být řešena v tomto soudním řízení, neboť na posouzení napadeného rozhodnutí nemá vliv.

III.

[7] Proti rozsudku městského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Vady napadeného rozsudku váže k otázce, zda byly splněny skutkové předpoklady pro možnost dotační smlouvu vůbec vypovědět, přičemž vedle toho stojí nesprávně posouzená platnost ujednání o výpovědi s faktickými účinky odstoupení od smlouvy, vyloučenými právě u veřejnoprávních smluv zákonem.

[8] Její postup nebyl účelový, ani podvodný, jak se pokouší tvrdit žalovaný. Neshledává nic účelového na jednání, při kterém provedla účetní operaci – změnu pohledávky z půjčky na příplatek mimo základní kapitál. Tato konverze neměla v posuzovaném případě jakýkoliv materiální vliv na její bonitu. Použité peněžní prostředky byly poskytnuty ze strany dvou (jediných) společníků a následný účetní režim hrál pouze formální roli. V tomto případě měla společnost k dispozici 5,5 mil. Kč a usilovala o získání dotační pomoci pro projekt, který splňoval kritéria veřejného zájmu pro jeho podporu. Naneštěstí byla částka 5,5 mil. Kč evidována v „nesprávné“ kolonce a její přesun vyžadoval formální souhlas valné hromady. Poskytovatel dotace měl zohlednit, že valnou hromadu tvoří právě ti dva

společníci, kteří půjčku poskytli. Formální souhlas valné hromady je irelevantní, protože valnou hromadu představovali peníze poskytující společníci. Formální souhlas valné hromady by nic nezměnil na tom, že stěžovatelka těmito finančními prostředky disponovala. Souhlas s převedením peněz na příplatek mimo základní kapitál pak již byl udělen pouze *„pro forma"* a potvrdil to, co platilo od počátku (že částka 5,5 mil. Kč má sloužit k vybudování hotelu HIT). Uvedený účetní úkon byl finančnímu úřadu včas a řádně doložen a prezentován a účetní výkazy byly spolu s projektovou žádostí dokonce ověřeny. Z uvedeného vyplývá, že tvrzené a vytýkané nesplnění kritérií je ryzím projevem přepjatého formalismu. Materiální hledisko bonity stěžovatelky bylo naplněno.

[9] Stěžovatelka je přesvědčena, že městský soud nedostatečně vypořádal otázku rozporu se závěry trestního řízení. V trestním řízení byla stěžovatelka zproštěna obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že by se stíhaného jednání dopustila. Přesto žalovaný i poskytovatel dotace konstatovali, že toto jednání (předložení nepravdivých a nesprávných účetních dokladů a uvedení nesprávných údajů v těchto dokladech) prokázáno bylo a plně odůvodňuje výpověď dotační smlouvy. Jak v trestním řízení, tak i zde by se měla uplatnit zásada materiální pravdy. Není možné, aby totožný skutek jiný subjekt posoudil odlišně.

[10] Městský soud se měl zabývat tím, zda přeměna formálního právního titulu ze zápůjčky na příplatek mimo základní kapitál je v kombinaci s trvajícím šikanózním a vrchnostenským přístupem státu dostatečným důvodem pro výpověď dotační smlouvy. Současně se soud nesprávně vypořádal s výpovědními důvody, pokud přijal závěry o předložení nepravdivých a neúplných dokumentů.

[11] Městský soud se rovněž nezabýval tím, že se správní orgány při plnění a následně při ukončování smlouvy nechovaly jako „smluvní strana", nýbrž jako mocenský subjekt, který vynucuje vypořádání smluvních vztahů. Městský soud se nezabýval tím, zda komplexní postup poskytovatele dotace při výpovědi odpovídal principu (zásadě) legality. Tento princip se vztahuje jak k otázce, zda zákon umožňuje platně sjednat výpověď s účinky odstoupení, tak k tomu, zda zásada *pacta sunt servanda* umožňuje komplexní postup bez ohledu na jeho přiměřenost a důvodnost. Uvedený postup poskytovatele dotace neodpovídá principu rovnosti smluvních stran. Stěžovatelka nemá v takové situaci nic, čím by svoji pozici vyrovnala.

[12] Řízení a postup ze strany poskytovatele dotace byly od počátku účelové. To dokládá i skutečnost, že výpověď z dotační smlouvy byla zprvu odůvodněna vznikem nesrovnalosti, ačkoliv smlouva operovala se vznikem nesrovnalostí (plurál), a žalovaný dodatečně doplňuje důvody výpovědi o porušení rozpočtové kázně. Nelze bagatelizovat a nezohlednit použití singuláru a plurálu s odkazem na demonstrativnost. Je rozdíl, pokud dojde k jednomu porušení nebo k vícerému porušení. Text dotační smlouvy nelze přičítat k tíži stěžovatelky, neboť neměla prakticky možnost se na něm podílet. Smlouva byla vypovězena za užití libovůle. Nesprávný přístup k výkladu dotační smlouvy zaujaly jak správní orgány, tak městský soud, pokud dovodily, že je možné platně sjednat v adhezní smlouvě výpověď, která má fakticky účinky odstoupení.

[13] Rovněž nebyl proveden výslech osob v postavení statutárního orgánu společnosti QUANTUM CZ s. r. o. a nebyly ani zohledněny závěry a stanoviska společnosti FACTA s. r. o. Provedení těchto důkazů by vedlo ke zjištění objektivních údajů a materiální pravdy.

S ohledem na shora uvedené navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[14] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu. Veškerá tvrzení prezentovaná stěžovatelkou v žalobě byla městským soudem dostatečně a řádně vypořádána. Argumenty přednesené v kasační stížnosti považuje za nesprávné a odporující jak platným právním předpisům, tak existujícímu skutkovému stavu. S ohledem na uvedené navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

V.

[15] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost není důvodná.

[17] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil namítané vadě řízení před správními orgány. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně a má oporu ve správním spise a při jeho zjišťování nedošlo k žádným vadám, pro které by bylo nutno zrušit žalobou napadené rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů nelze považovat ani za nepřezkoumatelná či jinak vadná. Odpovídají konstantní judikatuře správních soudů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 7 As 92/2012-41, ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 As 111/2013-25). Platí přitom, že odvolací řízení tvoří s nalézacím řízením před správcem daně jeden celek (viz rozsudek Nejvyšší správního soudu ze dne 8. 7. 2010, č. j. 1 Afs 39/2010-124, či usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). Případné nedostatky prvostupňového řízení mohou být případně napraveny v řízení před žalovaným.

[18] Žalovaný i poskytovatel dotace dospěli na základě zákonně provedené kontroly ke správným závěrům o tom, že stěžovatelce neměla být dotace vůbec poskytnuta, neboť časově poslední vyhotovené účetní výkazy za roky 2010 a 2011 prokazovaly finanční zdraví stěžovatelky pouze v eliminační hodnotě F. Vklady byly ve validních účetních výkazech za roky 2010 a 2011 vyúčtovány jako cizí zdroje, které v předmětné době nenáležely do vlastního majetku stěžovatelky, ale šlo o půjčky – krátkodobé závazky (finanční prostředky vložené společníky se staly majetkem stěžovatelky až v návaznosti na souhlas valné hromady ze dne 12. 4. 2012).

[19] Podle § 166 odst. 2 správního řádu [v]*eřejnoprávní smlouvu lze vypovědět jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže to bylo ve veřejnoprávní smlouvě smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpovědní lhůta.*

[20] Podle čl. 15 bodu 1 dotační smlouvy [p]*okud poskytovatel zjistí, že příjemce nesplnil nebo neplní některou z podmínek vyplývajících z této Smlouvy, pravidel ROP či právních*

předpisů ČR a EU, je oprávněn zahájit potřebné kroky vedoucí ke zjištění, zda došlo k nesrovnalosti ve smyslu přímo použitelných právních předpisů EU. … Toto jednání příjemce je současně porušením této Smlouvy. S ohledem na povahu, způsob a následky jednání příjemce je poskytovatel oprávněn posoudit a kvalifikovat toto jednání rovněž jako porušení rozpočtové kázně ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, a/nebo porušení jiných právních předpisů ČR a EU a/nebo porušení jiných smluvních podmínek. Podle bodu 2 [z]*a nesrovnalost se považuje porušení právních předpisů ČR nebo EU, včetně podmínek stanovených příjemci touto smlouvou a/nebo pravidly ROP, v důsledku jednání či opomenutí příjemce, které vede nebo by mohlo vést ke ztrátě v souhrnném rozpočtu EU a/nebo ve veřejném rozpočtu ČR, a to započtením neoprávněného výdaje do těchto rozpočtů.*

[21] Podle čl. 15a bod 2 dotační smlouvy [p]*říjemce dále ztrácí nárok na poskytnutí dotace v případech stanovených v čl. 16 „Změna obsahu veřejnoprávní smlouvy, předčasné ukončení smlouvy dohodou nebo výpovědí", odst. 3 smlouvy, kde jsou stanovena podstatná porušení povinností příjemcem.*

[22] Podle čl. 16 bodu 1 dotační smlouvy [t]*uto smlouvu lze změnit či případně ukončit na základě písemné dohody smluvních stran. Smlouvu lze dále předčasně ukončit písemnou výpovědí ze strany poskytovatele nebo příjemce pouze za podmínek stanovených § 166 správního řádu, a dále podmínek v této smlouvě uvedených*. Podle čl. 16 bodu 3 je [p]*oskytovatel oprávněn vypovědět smlouvu z důvodu podstatného porušení povinnosti příjemcem, kterým se zejména rozumí a) porušení rozpočtové kázně anebo vznik nesrovnalosti, f) neplnění povinností v souvislosti se zjištěním veřejnoprávní kontroly anebo auditu*. Podle bodu 4 téhož článku smlouvy *výpovědní lhůta činí 2 měsíce a počíná běžet od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, v němž byla výpověď příjemci prokazatelně doručena. Příjemce je povinen vrátit bezhotovostním převodem na účet poskytovatele všechny dotace, které od něj obdržel jako částky dotace, a to do 10 pracovních dnů od uplynutí výpovědní lhůty, nerozhodne-li poskytovatel jinak.*

[23] Nejvyšší správní soud shodně s městským soudem neshledává vadným postup, kterým stěžovatelka provedla změnu právního titulu plnění z půjčky na příplatek mimo základní kapitál. Nezbývá než připomenout, že stěžovatelka předmětnými finančními prostředky sice patrně materiálně disponovala, nicméně tyto formálně netvořily součást jejího majetku, a proto nemohly mít vliv na jedno ze stanovených kritérií pro získání dotace. Bonita žadatelů o dotaci byla posuzována podle finančních dokladů poskytnutých finančnímu úřadu a vycházelo se přitom z účetních závěrek. Nebylo rozhodné, že byly použité peněžní prostředky poskytnuty ze strany (jediných) společníků, kteří jsou současně jedinými členy valné hromady. Podstatné bylo, že předmětné finanční prostředky nebylo lze považovat za součást majetku stěžovatelky, ale za cizí zdroje, tedy zdroje stojící vně tohoto majetku. Podstata projednávané věci byla zjištěna řádně. Nelze aprobovat stěžovatelčin přístup, že pro poskytnutí dotace je stěžejní faktický stav, tj. faktická existence finančních prostředků, bez odpovídajících účetních souvislostí. Rovněž nelze pro stejnou situaci předkládat různé účetní doklady. Požadavky na splnění formálních náležitostí mají mimo jiné zaručit rovné podmínky mezi žadateli o poskytnutí dotace. Nelze tak zvýhodňovat případného příjemce dotace oproti jinému, pokud tvrdí, že pouze nesprávně účtoval a (bez ohledu na povahu finančních prostředků) má tyto ve své dispozici. Nejvyšší správní soud nepovažuje za nezbytné (a ani stěžovatelka v tomto ohledu námitky výslovně nevznáší) zabývat se podrobněji rozdílem mezi finančními prostředky poskytnutými z titulu

půjčky společnosti, tedy na základě dvoustranného právního vztahu, ze kterého dlužníkovi plyne mj. povinnost tyto prostředky za sjednaných podmínek vrátit, oproti příspěvku k základnímu kapitálu, který takový charakter nemá. Bonita subjektu obecně souvisí s hospodařením subjektu a vyjadřuje jeho solventnost, kredibilitu, schopnost a ochotu dostát svým závazkům nebo rovněž schopnost zhodnotit svůj kapitál. Finanční zdraví stěžovatelky proto nemohla uvedená operace a to, jak se odrazila v jejím účetnictví, zlepšit způsobem, jak stěžovatelka předpokládala. Je proto třeba uzavřít, že ačkoli stěžovatelka materiálně případně disponovala dostatečnými financemi pro realizaci projektu, nesplnila formální podmínky, které byly vyhlášeny ve výzvě k podávání žádostí o dotace.

[24] Výpověď smlouvy o poskytnutí dotace byla odůvodněna nesrovnalostí spočívající v porušení podmínek výzvy k předkládání projektových žádostí, a to podmínky finančního zdraví. Tuto podmínku stěžovatelka nedodržela, neboť takové dokumenty nepředložila. Její povinností bylo doložit hodnotu finančního zdraví (nejhůře hodnota D) daňovou evidencí (účetní závěrkou) za dvě uzavřená účetní období, tedy k roku 2010 a 2011. Nesrovnalost nastala právě v těchto dokumentech, neboť stěžovatelka předložila výkazy, které se neshodují s výkazy předloženými Finančnímu úřadu pro Prahu 5 (v rámci daňových řízení). Předložené výkazy v projektové žádosti totiž nebyly posledními účetními výkazy sestavenými za účetní období 2010 a 2011, jak stanovily podmínky výzvy. V souvislosti s vedením trestního řízení s bývalým jednatelem zahájil poskytovatel dotace v roce 2015 kontrolu, během níž bylo prokázáno, že stěžovatelka předložila spolu s žádostí o dotaci kopie jiných (ověřených) dokumentů dokládajících finanční zdraví, avšak nikoliv posledních. Nelze přisvědčit stěžovatelce, že by provedené ověření svědčilo o tom, že se jedná o poslední účetní výkazy sestavené za účetní období roku 2010 a 2011.

[25] Stěžovatelka v kasační stížnosti napadá nedostatečné vypořádání otázky rozporu se závěry trestního řízení. Nelze přisvědčit ani této námitce. Městský soud své závěry i ve vztahu k této souvislosti náležitě a podrobně zdůvodnil. Rozsudek soudu, jímž došlo ke zproštění obžaloby, svědčí o tom, že nedošlo ke spáchání trestného činu *poškození finančních zájmů Evropské unie*. Trestní soud se nezabýval a nemohl zabývat primárně tím, zda byla porušena rozpočtová kázeň, či zda byly splněny či porušeny podmínky pro poskytnutí dotace. V trestním řízení nebylo prokázáno, že by stěžovatelka úmyslně předložila nepravdivé účetní výkazy, vykazující odlišné hodnoty v řádcích rozvahy – Vlastní kapitál, Kapitálové fondy, Cizí zdroje a Krátkodobé závazky. Pokud by však stěžovatelka předložila k žádosti o dotaci dokumenty, které předložila finančnímu úřadu, nemohlo by k uzavření dotační smlouvy vůbec dojít, neboť by dosáhla finančního zdraví na eliminační hodnotě F.

[26] Nelze rovněž přisvědčit ani zmínce o řádném plnění dotační smlouvy. Ze spisového materiálu vyplývá, že stěžovatelka požádala o odložení termínu dokončení stavby, což jí bylo umožněno. Stavba však nebyla dokončena ani ke dni prováděné kontroly.

[27] Příjemce dotace je při splnění dohodnutých podmínek ve výhodě oproti ostatním konkurentům, neboť poskytnutím dotace dojde ke zhodnocení jeho soukromého majetku. Stěžovatelce nelze přisvědčit, že by poskytovatel dotace v jejím případě postupoval vrchnostensky i po uzavření veřejnoprávní smlouvy. V souladu s názorem vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 1 As 9/2013-34, lze konstatovat, že „*veřejnoprávní smlouvu lze vypovědět jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže*

to bylo ve veřejnoprávní smlouvě smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpovědní lhůta. Zákonodárce tak stanoví tři podmínky: 1) písemná forma výpovědi, 2) dohoda o výpovědi ve smlouvě, 3) dohoda o výpovědní lhůtě. Z ustanovení jednoznačně plyne vůle zákonodárce ponechat případnou výpověď veřejnoprávní smlouvy a její podmínky na vůli smluvních stran. Dohoda o výpovědi předvídaná zákonodárcem v sobě přitom obsahuje též možnost sjednat výpovědní důvody nebo smluvit možnost výpovědi bez udání důvodů. Bude-li současně splněna písemná forma a ve smlouvě stanovena výpovědní doba, jsou zákonné podmínky výpovědi veřejnoprávní smlouvy splněny. Lze proto dospět k závěru, že správní řád výpovědní důvody veřejnoprávní smlouvy neupravuje jednoduše proto, že jejich sjednání ponechává na vůli smluvních stran. Z toho pak plyne, že výpověď veřejnoprávní smlouvy lze sjednat jak s uvedením důvodů, tak i bez nich." Městský soud se s dodržením zásady *pacta sunt servanda* (jak vyžaduje např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci ze dne 12. 12. 2013, č. j. 1 Afs 66/2013-54) vypořádal dostatečně v odst. 61 až 66, kde hodnotil i postup poskytovatele dotace při výpovědi dotační smlouvy dle čl. 16 bodu 3 smlouvy o poskytnutí dotace. Nejvyšší správní soud neshledal nic, co by těmto závěrům vytkl.

[28] Za splnění podmínek pro poskytnutí dotace a všech dalších povinností spojených se žádostí o dotaci plně odpovídá žadatel o dotaci (viz rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38 nebo rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 31 Af 45/2016). Stěžovatelka tyto povinnosti a podmínky před poskytnutím dotace nesplnila. Nedošlo k porušení zásady legitimního očekávání a Rada rovněž nepostupovala vrchnostensky ve fázi po uzavření veřejnoprávní smlouvy; pouze na podkladu vlastních kontrolních zjištění vypověděla smlouvu ze sjednaného důvodu. Uvedení singuláru či plurálu výrazu „*nesrovnalost*" v předmětném článku smlouvy nehraje zásadní roli, neboť jednoznačně došlo k porušení kritérií pro poskytnutí dotace, a tedy ke vzniku nesrovnalostí ohledně jejího poskytnutí.

[29] Na námitky, v nichž stěžovatelka napadá zákonnost správního řízení pro neprovedení dalších důkazů, zejm. výpovědí některých osob, lze reagovat pouze v obecné rovině, neboť stěžovatelka je nijak blíže nespecifikuje. Je však třeba dodat, že ani výpovědi svědků by nemohly nic změnit na tom, že stěžovatelka nesplnila povinnost předložit požadované doklady a těmito doklady prokázat splnění podmínek pro přidělení dotace. Svědecké výpovědi by mohly případně přispět ke stěžovatelčinu tvrzení, že předmětnými finančními prostředky disponovala, o čemž však ve věci není sporu.

[30] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Jelikož soud osobě zúčastněné na řízení v této věci žádné povinnosti neuložil, nemá na náhradu nákladů tohoto řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2023

David Hipšr
předseda senátu